

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE CORPUL NAȚIONAL AL POLIȚIȘTILOR BIROUL EXECUTIV CENTRAL

INFORMARE

23.08.2019

Corpul Național al Polițiștilor vă informează că în temeiul dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, Ministerul Justiției a supus dezbaterii publice proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și a Ordonanței de urgență nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative. https://www.cnpromania.ro/upload/blog/Proiect_OUG_si_Tabel-explicativ-22-august-2019.pdf

Conform notei de fundamentare proiectul de ordonanță de urgență are în vedere modificarea și completarea Codului penal, a Codului de procedură penală și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative și vizează, în principal, următoarele schimbări:

I. Propuneri de modificare a Codului penal

1. Regimul liberării condiționate (art. 99 și 100 din Codul penal)

Având în vedere faptul că liberarea condiționată este o vocație și nu un drept al unei persoane condamnate, iar reglementarea condițiilor concrete în care se poate acorda acest beneficiu intră în marja de apreciere a legiuitorului infraconstituțional, dând curs solicitărilor constante din partea unor autorități publice, dar și din partea societății civile, s-a operat în cadrul instituției liberării condiționate, pe următoarele paliere:

- modificarea părții introductive, pentru accentuarea ideii că îndeplinirea condițiilor pentru acordarea liberării condiționate (atât în cazul detențiunii pe viață, cât și în cazul pedepsei închisorii) să fie cumulativă;
- creșterea limitei de vârstă în cazul variantei atenuate a liberării condiționate de la 60 la 65 de ani, prin corelare cu prevederile art. 57 (Neaplicarea detențiunii pe viață) și art. 58 (Înlocuirea detențiunii pe viață) din Codul penal;
- în cazul condamnării la pedeapsa detențiunii pe viață, quantumul pedepsei efectiv executate de către persoana condamnată înainte ca aceasta să dobândească dreptul de a solicita liberarea condiționată a fost sporit de la 20 la 25 de ani. Solicitarea liberării condiționate nu determină însă, în mod automat, acordarea acesteia;
- în cazul condamnării la pedeapsa închisorii, aplicate pentru o infracțiune al cărei maxim prevăzut de lege este închisoarea mai mare de 10 ani, quantumul pedepsei efectiv executate de către persoana condamnată înainte ca aceasta să dobândească dreptul de a solicita liberarea condiționată a fost majorat, prin impunerea unor fracțiuni mai mari de pedeapsă ce trebuie executate. Nici în acest caz, solicitarea liberării condiționate nu determină automat acordarea acesteia.

2. Înăsprirea regimului sancționator al infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal și prevederea separată, ca variantă agravată, a faptei comise prin răpire

În cuprinsul art. 205 din Codul penal (Lipsirea de libertate în mod ilegal) a fost adăugată ca variantă agravată distinctă săvârșirea faptei prin răpire, situație în prezent cuprinsă în varianta tip a infracțiunii, de la alin.(1).

Deși infracțiunea de la art. 205 Cod penal nu a constituit o problemă legislativă până la acest moment, toate formele de lipsire de libertate în mod ilegal constituind infracțiuni de lege lata, această modificare legislativă poate facilita soluționarea cauzelor pentru viitor, printr-o mai bună individualizare a pedepselor în funcție de gravitatea în concret a faptei comise.

Având în vedere faptul că răpirea presupune din start folosirea violenței fizice sau psihice asupra victimei, inclusiv prin mutarea acesteia în mod forțat, ceea ce presupune în cele mai multe cazuri

premeditare, curaj și determinare deosebite din partea infractorului, s-a apreciat că se justifică o incriminare mai aspră a comiterii infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal în această modalitate.

Astfel, se propune o sancționare progresivă:

- Pentru varianta standard, care nu presupune folosirea forței ori a violenței fizice sau psihice asupra victimei pentru a o deplasa în incinta în care va fi sechestrată, se păstrează vechiul regim sancționator;
- Pentru prima variantă agravată, care presupune răpirea ca modalitate de comitere, după cum s-a explicat mai sus, se propune sancțiunea închisorii de la 2 al 8 ani.

Pentru cea de a doua variantă agravată, și anume actualul alin. (3), care presupune comiterea faptei de la alin. (1) sau (2) de către o persoană înarmată, asupra unui minor, punând în pericol sănătatea sau viața victimei, se propune sancționarea prin sporirea limitelor de pedeapsă pentru fapta de referință. În plus, a fost constituită o nouă variantă agravată – săvârșirea faptei asupra unei persoane aflate în imposibilitatea de a-și exprima voința ori de a se apăra.

Pe cale de consecință, se propune un alineat nou, alin.(6) al art. 205, care să asimileze lipsirii de libertate și fapta comisă asupra unui copil cu vârsta de până la doi ani, în considerarea vulnerabilității sale specifice, datorate vârstei fragede.

II. Propuneri de modificare a Codului de procedură penală

Întrucât în practică sunt situații în care este necesară obținerea foarte rapidă a unui mandat de percheziție - mai ales în cazul unei infracțiuni flagrante - care să permită efectuarea percheziției domiciliare, termenul de 24 de ore reglementat de forma de lege lata a art. 158 alin. (5) din Codul de procedură penală poate constitui în respectivele cazuri un impediment. Pe cale de consecință se propune modificarea alin. (5) al art. 158 din Codul de procedură penală, acesta urmând a prevedea că „cererea procurorului prin care se solicită încuviințarea efectuării percheziției domiciliare se soluționează de îndată”. Restul dispozițiilor alin. (5) se mențin (respectiv faptul că soluționarea cererii se face fără citarea părților și faptul că participarea procurorului la soluționarea cererii prin care se solicită încuviințarea efectuării percheziției domiciliare este obligatorie).

De asemenea, în ceea ce privește intervalul orar în care se poate efectua percheziția domiciliară pe baza unui mandat de percheziție, se propune, la art. 159 din Codul de procedură penală, pentru un plus de claritate a reglementării, modificarea alin. (3) și introducerea unui alineat nou, alin. (3¹). Astfel, față de soluția de lege lata, care conține într-un singur alineat atât regula (efectuarea percheziției în intervalul orar 6-20), cât și excepția (efectuarea percheziției în cazul infracțiunii flagrante sau când percheziția urmează să se efectueze într-un local deschis publicului la acea oră), în forma propusă prin proiect reglementarea regulii se face prin alin. (3) [„(3) Percheziția domiciliară nu poate fi începută înainte de ora 6,00 sau după ora 20,00.”], excepția urmând a fi cuprinsă în alin. (3¹) [„(3¹) Percheziția poate fi efectuată și în intervalul orar 20,00-6,00 în cazul infracțiunii flagrante sau când percheziția urmează să se efectueze într-un local deschis publicului la acea oră”].

Corelativ intervențiilor operate asupra art. 158, se propune o modificare a literei d) a alin. (7) al art. 158 – alineat care reglementează conținutul încheierii instanței (prin care s-a admis cererea procurorului de efectuare a percheziției domiciliare) și, respectiv, al mandatului de percheziție. Ca urmare a intervenției propuse, atât încheierea instanței, cât și mandatul de percheziție vor cuprinde (alături de alte mențiuni prevăzute de lege):

- perioada pentru care s-a emis mandatul, care nu poate depăși 15 zile;
- menționarea faptului că, în ceea ce privește intervalul orar de efectuare a percheziției, aceasta se face oricând potrivit art.159 alin.(3) și (3¹) C.p.p.

Analizând propunerile transmise de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a rezultat necesitatea de a interveni și asupra art. 293 din Codul de procedură penală - Constatarea infracțiunii flagrante. Astfel, pentru a clarifica reglementarea aplicabilă procedurii de constatare a unei infracțiuni flagrante (reglementarea *de lege lata* fiind interpretată în mod diferit de organele judiciare) se propune completarea art. 293 cu un alineat nou, alin. (2¹), care, în acord cu prevederile art. 27 alin. (2) din Constituție, să prevadă expres faptul că „în cadrul constatării infracțiunii flagrante se poate pătrunde într-o locuință sau în orice spațiu delimitat în orice mod ce aparține ori este folosit de o persoană fizică sau juridică, pentru prinderea făptuitorului ori pentru a pune capăt activității infracționale, precum și pentru înlăturarea unei primejdii privind viața,

integritatea fizică sau bunurile unei persoane.” Corelativ, se propune o intervenție asupra alin. (2) al art. 61 din Codul de procedură penală – și organelor prevăzute la art. 61 alin. (1) din Codul de procedură penală li se vor aplica prevederile art. 293 alin. (2¹) din Codul de procedură penală.

III. Propuneri de modificare a OUG nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

În contextul luptei împotriva actelor de terorism, a infracțiunilor de finanțare a terorismului precum și a criminalității organizate, întărirea capacității instituțiilor specializate de aplicare a legii în special în sfera resurselor umane și materiale, apare ca fiind imperios necesară. Pe cale de consecință, conferirea cadrului legislativ necesar concentrării DIICOT pe activitatea specifică unei combateri eficiente a infracționalității grave impune și modificări ale competenței sale, în vederea eliminării acelor infracțiuni pentru instrumentarea cărora nu este absolut necesară o intervenție a unui organ de urmărire penală supra-specializat.

Având în vedere evoluția societății și informatizarea acesteia, prin proiect se are în vedere reglementarea competenței DIICOT pentru infracțiunile contra siguranței și integrității sistemelor și datelor informatice (art. 360 – Accesul ilegal la un sistem informatic, art. 361 – Interceptarea ilegală a unei transmisii de date informatice, art. 362 - Alterarea integrității datelor informatice, art. 363 - Perturbarea funcționării sistemelor informatice, art. 364 – Transferul neautorizat de date informatice, art. 365 – Operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice), atunci când săvârșirea acestor infracțiuni a intrat în scopul unui grup infracțional organizat în sensul prevăzut la art. 367 alin. (6) din Codul penal sau dacă persoana vătămată face parte din categoriile prevăzute expres în proiect (dacă persoana vătămată ar face parte din entitățile înscrise în Registrul prevăzut de art. 5 din Legea nr. 362/2018 privind asigurarea unui nivel comun ridicat de securitate a rețelelor și sistemelor informatice sau ar deține sisteme informatice dintre cele prevăzute de art. 3 lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2010 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice).

Se menține în competența DIICOT efectuarea urmăririi penale în cazul fraudelor comise prin sisteme informatice și mijloace de plată electronice (art. 249 – Frauda informatică, art. 250 – Efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, art. 251 – Acceptarea operațiunilor financiare efectuate în mod fraudulos, din Codul penal) dacă săvârșirea lor a intrat în scopul unui grup infracțional organizat în sensul prevăzut la art. 367 alin. (6) din Codul penal.

În acest mod, DIICOT, structură de parchet specializat, se va putea concentra pe combaterea infracțiunilor grave sau complexe, instrumentând cauzele comise în condițiile art. 367 din Codul penal, indiferent de calitatea persoanei vătămate, precum și cele în care sunt atacate/aduse în stare de neîntrebuințare/folosite fără drept, sisteme informatice complexe, de stat sau private, cu consecințe asupra unei colectivități sau serviciu public.

A fost extinsă competența DIICOT și la variantele agravate ale infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal (prin răpire), precum și la infracțiunea de sclavie, având în vedere gravitatea și complexitatea deosebită a acestor fapte, precum și asemănările, în privința laturii obiective a conținutului constitutiv al infracțiunii, cu unele dintre infracțiunile deja aflate în competența DIICOT (spre exemplu traficul de persoane).

În sfârșit, se constituie un temei general care să permită DIICOT să acționeze potrivit unor competențe specifice stabilite prin alte legi decât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016.

IV. Au fost redactate dispoziții tranzitorii, corelative modificărilor operate la art. III, cu privire la competența DIICOT.

În concluzie, se susține în nota de fundamentare, proiectul conține intervenții legislative menite să clarifice și să completeze cadrul normativ existent în materie penală, procesual-penală și în ceea ce privește organizarea și funcționarea DIICOT, în scopul de a răspunde așteptărilor legitime ale societății ca statul să asigure protecția cetățenilor, a drepturilor și libertăților acestora.

MODIFICĂRILE LEGISLATIVE PROPUSE

Text în vigoare	Propuneri	Explicații
CODUL PENAL		
LIBERAREA CONDIȚIONATĂ		
<p>SECȚIUNEA a 6-a - Liberarea condiționată</p> <p>ART. 99. Condițiile liberării condiționate în cazul detențiunii pe viață</p> <p>(1) Liberarea condiționată în cazul detențiunii pe viață poate fi dispusă, dacă:</p> <p>a) cel condamnat a executat efectiv 20 de ani de detențiune;</p> <p>b) cel condamnat a avut o bună conduită pe toată durata executării pedepsei;</p> <p>c) cel condamnat a îndeplinit integral obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, afară de cazul când dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească;</p> <p>d) instanța are convingerea că persoana condamnată s-a îndreptat și se poate reintegra în societate.</p> <p>(...)</p>	<p>SECȚIUNEA a 6-a - Liberarea condiționată</p> <p>ART. 99. Condițiile liberării condiționate în cazul detențiunii pe viață</p> <p>(1) Instanța poate dispune liberarea condiționată în cazul detențiunii pe viață dacă sunt întrunite următoarele condiții:</p> <p>„a) cel condamnat a executat efectiv 25 de ani de detențiune;”</p> <p>b) cel condamnat a avut o bună conduită pe toată durata executării pedepsei;</p> <p>c) cel condamnat a îndeplinit integral obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, afară de cazul când dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească;</p> <p>d) instanța are convingerea că persoana condamnată s-a îndreptat și se poate reintegra în societate.</p> <p>(...)</p>	<p>Modificarea părții introductive a art. 99 și art. 100, pentru accentuarea ideii că îndeplinirea condițiilor pentru acordarea liberării condiționate (atât în cazul detențiunii pe viață, cât și în cazul pedepsei închisorii) să fie cumulativă;</p> <p>Prin această modificare legislativă, persoanele care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave, cum ar fi cele contra vieții, fiind condamnate la pedeapsa închisorii pe viață, vor executa efectiv o durată mică lungă din pedeapsă (25 de ani de închisoare în loc de 20, cum este prevăzut în prezent), înainte de a dobândi dreptul de a solicita liberarea condiționată.</p> <p>Solicitarea liberării condiționate nu determină însă, în mod automat, acordarea acesteia.</p>
<p>ART. 100. Condițiile liberării condiționate în cazul pedepsei închisorii</p> <p>(1) Liberarea condiționată în cazul închisorii poate fi dispusă, dacă:</p> <p>a) cel condamnat a executat cel puțin două treimi din durata pedepsei, în cazul</p>	<p>ART. 100. Condițiile liberării condiționate în cazul pedepsei închisorii</p> <p>(1) Instanța poate dispune liberarea condiționată în cazul închisorii dacă sunt întrunite următoarele condiții:</p> <p>„a) cel condamnat a executat cel puțin două treimi din durata pedepsei, în cazul închisorii care nu depășește 10 ani, sau cel puțin trei</p>	<p>Modificarea părții introductive a art. 99 și art. 100, pentru accentuarea ideii că îndeplinirea condițiilor pentru acordarea liberării condiționate (atât în cazul detențiunii pe viață, cât și în cazul pedepsei închisorii) să fie cumulativă;</p>

<p>închisorii care nu depășește 10 ani, sau cel puțin trei pătrimi din durata pedepsei, dar nu mai mult de 20 de ani, în cazul închisorii mai mari de 10 ani;</p> <p>b) cel condamnat se află în executarea pedepsei în regim semideschis sau deschis;</p> <p>c) cel condamnat a îndeplinit integral obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, afară de cazul când dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească;</p> <p>d) instanța are convingerea că persoana condamnată s-a îndreptat și se poate reintegra în societate.</p> <p>(2) În cazul condamnatului care a împlinit vârsta de 60 de ani, se poate dispune liberarea condiționată, după executarea efectivă a jumătate din durata pedepsei, în cazul închisorii ce nu depășește 10 ani, sau a cel puțin două treimi din durata pedepsei, în cazul închisorii mai mari de 10 ani, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în alin. (1) lit. b) - d).</p>	<p>pătrimi din durata pedepsei, în cazul închisorii mai mari de 10 ani;”</p> <p>b) cel condamnat se află în executarea pedepsei în regim semideschis sau deschis;</p> <p>c) cel condamnat a îndeplinit integral obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, afară de cazul când dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească;</p> <p>d) instanța are convingerea că persoana condamnată s-a îndreptat și se poate reintegra în societate.</p> <p>„(2) În cazul condamnatului care a împlinit vârsta de 65 de ani, se poate dispune liberarea condiționată, după executarea efectivă a jumătate din durata pedepsei, în cazul închisorii ce nu depășește 10 ani, sau a cel puțin două treimi din durata pedepsei, în cazul închisorii mai mari de 10 ani, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în alin. (1) lit. b) - d).”</p> <p>„(2¹) În toate cazurile prevăzute la alin.(1) și (2), nu se poate dispune liberarea condiționată dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, sau în cazul pluralității de infracțiuni, pentru una din infracțiunile săvârșite, este de 10 ani sau mai mare, decât după executarea efectivă a cinci șesimi din durata pedepsei.”</p> <p>„(4¹) În calculul fracțiunilor de pedeapsă prevăzute în alin. (2¹) se ține seama de partea din durata pedepsei ce poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate. În acest caz,</p>	<p>În prezent, pentru persoanele trecute de 60 de ani, regimul liberării condiționate este mai blând decât pentru cele aflate sub acest prag de vârstă, în sensul că legea prevede quantumuri mai mici de pedeapsă ce trebuie efectiv executate până la liberarea condiționată.</p> <p>Proiectul propune creșterea acestui prag de vârstă la 65 de ani, astfel încât aceste persoane, deși ajung la o anumită vârstă să nu poată fi liberate condiționat tocmai în considerarea gravității faptei pentru care au fost condamnate.</p> <p>Pentru persoanele care au săvârșit infracțiuni foarte grave, pentru care legea prevede pedepse cu închisoarea de 10 ani sau mai mare, pedeapsa efectiv executată de către persoana</p>
--	---	---

<p>(...)</p>	<p>liberarea condiționată nu poate fi dispusă înainte de executarea efectivă a cel puțin trei pătrimi din durata pedepsei închisorii.”</p> <p>(...)</p>	<p>condamnată înainte ca aceasta să dobândească dreptul de a solicita liberarea condiționată a fost majorată.</p> <p>Trebuie precizat că atingerea limitei de timp pentru solicitarea liberării condiționate nu înseamnă și punerea în mod automat în libertate a persoanelor condamnate.</p> <p>Pentru fiecare caz în parte se pronunță atât comisia de liberare condiționată din cadrul penitenciarului, cât și o instanță de judecată, neexistând un drept, ci o vocație la a fi liberat condiționat.</p>
--------------	---	--

LIPSIREA DE LIBERATATE ÎN MOD ILEGAL

<p>ART. 205. Lipsirea de libertate în mod ilegal</p> <p>(1) Lipsirea de libertate a unei persoane în mod ilegal se pedepsește cu închisoarea de la unu la 7 ani.</p> <p>(2) Se consideră lipsire de libertate și răpirea unei persoane aflate în imposibilitatea de a-și exprima voința ori de a se apăra.</p> <p>(3) Dacă fapta este săvârșită:</p> <p>a) de către o persoană înarmată;</p> <p>b) asupra unui minor;</p> <p>c) punând în pericol sănătatea sau viața victimei, pedeapsa este închisoarea cuprinsă între 3 și 10 ani.</p>	<p>ART. 205. Lipsirea de libertate în mod ilegal</p> <p>(1) Lipsirea de libertate a unei persoane în mod ilegal se pedepsește cu închisoarea de la unu la 7 ani.</p> <p>„(2) În cazul în care fapta este săvârșită prin răpire, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 8 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.</p> <p>(3) Dacă faptele prevăzute la alin.(1) și (2) sunt săvârșite:</p> <p>a) de către o persoană înarmată;</p> <p>b) asupra unui minor;</p> <p>c) punând în pericol sănătatea sau viața victimei;</p> <p>d) asupra unei persoane aflate în imposibilitatea de a-și exprima voința ori de a se apăra, limitele speciale ale pedepsei se majorează</p>	<p><u>În prezent:</u> Fapta de răpire este infracțiune și este pedepsită potrivit art. 205 din Codul penal - lipsirea de libertate în mod ilegal- fiind una dintre modalitățile de comitere a acestei fapte.</p> <p><u>Proiect:</u> Având în vedere faptul că răpirea presupune din start folosirea violenței fizice sau psihice asupra victimei, mutarea acesteia în mod forțat, presupunând în cele mai multe cazuri acte de premeditare și arătând curaj și determinare deosebite din partea infractorului, aceasta a fost separată de forma standard a faptei de lipsire de libertate în mod ilegal, fiind</p>
---	--	--

<p>(4) Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.</p> <p>(5) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1) - (3) se pedepsește.</p>	<p>cu o treime.</p> <p>(4) Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 18 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.”</p> <p>(5) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1) - (3) se pedepsește.</p> <p>„(6) Se consideră lipsire de libertate și fapta comisă asupra unui copil cu vârsta de până la 2 ani.”</p>	<p>prevăzută ca formă agravată și pedepsită mai aspru.</p> <p>Astfel, sunt propuse 3 trepte de sancționare mai aspră față de actuala reglementare a răpirii unei persoane:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pentru varianta simplă a unei lipsiri de libertate în mod ilegal, care nu presupune folosirea forței ori a violenței fizice sau psihice asupra victimei pentru a o deplasa în incinta în care va fi sechestrată, se menține actuala pedeapsă cu închisoare de la 1 la 7 ani; - Pentru prima variantă agravată, care presupune răpirea în forma sa simplă, adică nu este comisă de către o persoană înarmată, asupra unui minor sau punând în pericol sănătatea sau viața victimei, pedeapsa va fi închisoarea cuprinsă între 2 și 8 ani. - Pentru cea de a doua variantă agravată, și anume cea care presupune comiterea faptei de către o persoană înarmată, asupra unui minor, ori punând în pericol sănătatea sau viața victimei, pedeapsa va fi după cum urmează: <ul style="list-style-type: none"> - închisoarea de la 1 an și 4 luni până la 9 ani și 4 luni pentru lipsirea de libertate ilegală în forma tip; - închisoarea de la 2 ani și 8 luni până la 10 ani și 8 luni pentru răpire. <p>Se majorează și limita maximă a pedepsei pentru fapta urmată de moartea victimei, de la 15 la 18 ani, pentru a reflecta mai bine gravitatea faptei și pentru a se menține treptele de</p>
---	---	---

		<p>sanționare reflectate în Codul penal. În această ipoteză intenția făptuitorului nu este aceea de a-și omorî victima, caz în care infracțiunea ar fi cea de omor, pedepsită, după caz, cu 20/25 de ani de închisoare sau detențiune pe viață, ci moartea victimei a survenit din culpă, distinct de intenția făptuitorului.</p> <p>În plus, a fost constituită o nouă variantă agravată - lit.d) a alin.(3) - săvârșirea faptei asupra unei persoane aflate în imposibilitatea de a-și exprima voința ori de a se apăra.</p> <p>Pe cale de consecință, se propune un alineat nou, alin.(6) al art. 205, care să asimileze lipsirii de libertate și fapta comisă asupra unui copil cu vârsta de până la doi ani, în considerarea vulnerabilității sale specifice, datorate vârstei fragede.</p>
--	--	--

CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ

Text în vigoare	Propuneri	Explicații
PERCHEZIȚIA DOMICILIARĂ		
<p>ART. 61 Actele încheiate de unele organe de constatare (...)</p> <p>(2) Organele prevăzute la alin. (1) au obligația să ia măsuri de conservare a locului săvârșirii infracțiunii și de ridicare sau conservare a mijloacelor materiale de probă. În cazul infracțiunilor flagrante, aceleași organe au dreptul de a face percheziții</p>	<p>ART. 61 Actele încheiate de unele organe de constatare (...)</p> <p>„(2) Organele prevăzute la alin. (1) au obligația să ia măsuri de conservare a locului săvârșirii infracțiunii și de ridicare sau conservare a mijloacelor materiale de probă. În cazul infracțiunilor flagrante, aceleași organe au dreptul de a face percheziții corporale sau ale vehiculelor, de a-l prinde pe</p>	<p>Corelare cu prevederile nou introduse la art. 293 alin.</p>

<p>corporale sau ale vehiculelor, de a-l prinde pe făptuitor și de a-l prezenta de îndată organelor de urmărire penală.</p> <p>(...)</p>	<p>făptuitor și de a-l prezenta de îndată organelor de urmărire penală. Dispozițiile art. 293 alin. (2¹) se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(...)</p>	<p>(2¹) din Codul de procedură penală.</p>
<p>ART. 158 Procedura de emitere a mandatului de percheziție domiciliară</p> <p>(...)</p> <p>(5) Cererea prin care se solicită încuviințarea efectuării percheziției domiciliare se soluționează, în termen de 24 de ore, în camera de consiliu, fără citarea părților. Participarea procurorului este obligatorie.</p> <p>(...)</p> <p>(7) Încheierea instanței și mandatul de percheziție trebuie să cuprindă:</p> <p>a) denumirea instanței;</p> <p>b) data, ora și locul emiterii;</p> <p>c) numele, prenumele și calitatea persoanei care a emis mandatul de percheziție;</p> <p>d) perioada pentru care s-a emis mandatul, care nu poate depăși 15 zile;</p> <p>(...).</p>	<p>ART. 158 Procedura de emitere a mandatului de percheziție domiciliară</p> <p>(...)</p> <p>„(5) Cererea prin care se solicită încuviințarea efectuării percheziției domiciliare se soluționează, de îndată, în camera de consiliu, fără citarea părților. Participarea procurorului este obligatorie.”</p> <p>(...)</p> <p>(7) Încheierea instanței și mandatul de percheziție trebuie să cuprindă:</p> <p>a) denumirea instanței;</p> <p>b) data, ora și locul emiterii;</p> <p>c) numele, prenumele și calitatea persoanei care a emis mandatul de percheziție;</p> <p>„d) perioada pentru care s-a emis mandatul, care nu poate depăși 15 zile, în care poate fi <i>oricând</i> efectuată percheziția, potrivit art.159 alin.(3) și (3¹); ”</p> <p>(...)</p>	<p>În prezent, percheziția domiciliară poate fi dispusă în cursul urmăririi penale, la cererea procurorului, de către judecător.</p> <p>Cererea procurorului prin care se solicită încuviințarea efectuării percheziției domiciliare se soluționează, în termen de 24 de ore.</p> <p>Întrucât în practică sunt situații în care este necesară obținerea foarte rapidă a unui mandat de percheziție - mai ales în cazul unei infracțiuni flagrante - care să permită efectuarea percheziției domiciliare, termenul de 24 de ore a fost înlocuit cu sintagma ”<i>de îndată</i>”.</p> <p>Corelare cu modificările art. 159.</p> <p>S-a reflectat inclusiv în cuprinsul încheierii judecătorului diferența fundamentală existentă inclusiv la nivel constituțional între o percheziție efectuată în cazuri obișnuite și cea efectuată în cazul infracțiunilor flagrante.</p>
<p>ART. 159 Efectuarea percheziției domiciliare</p> <p>(...)</p> <p>(3) Percheziția domiciliară</p>	<p>ART. 159 Efectuarea percheziției domiciliare</p> <p>(...)</p> <p>„(3) Percheziția domiciliară nu</p>	<p>La art. 159 se propune o modificare a alin. (3) și introducerea unui alineat nou, alin. (3¹), pentru un</p>

<p>nu poate fi începută înainte de ora 6,00 sau după ora 20,00, cu excepția infracțiunii flagrante sau când percheziția urmează să se efectueze într-un local deschis publicului la acea oră.</p>	<p>poate fi începută înainte de ora 6,00 sau după ora 20,00.”</p> <p>„(3¹) Percheziția poate fi efectuată și în intervalul orar 20,00-6,00 în cazul infracțiunii flagrante sau când percheziția urmează să se efectueze într-un local deschis publicului la acea oră”.</p>	<p>plus de claritate al reglementării privind intervalul orar în care se poate realiza, pe baza unui mandat de percheziție, o percheziție domiciliară. Față de textul actual, care conține într-un singur alineat atât regula (efectuarea percheziției în intervalul orar 6-20), cât și excepția (efectuarea percheziției la orice oră în cazul infracțiunii flagrante sau când percheziția urmează să se efectueze într-un local deschis publicului la acea oră),</p> <p>Proiectul propune reglementarea în alineate distincte a regulii și a excepției, pentru un plus de claritate.</p>
---	---	--

INFRAȚIUNEA FLAGRANTĂ

<p>ART. 293 Constatarea infracțiunii flagrante</p> <p>(1) Este flagrantă infracțiunea descoperită în momentul săvârșirii sau imediat după săvârșire.</p> <p>(2) Este de asemenea considerată flagrantă și infracțiunea al cărei făptuitor, imediat după săvârșire, este urmărit de organele de ordine publică și de siguranță națională, de persoana vătămată, de martorii oculari sau de strigătul public ori prezintă urme care justifică suspiciunea rezonabilă că ar fi săvârșit infracțiunea sau este surprins aproape de locul comiterii infracțiunii cu arme, instrumente sau orice alte obiecte de natură a-l presupune participant la infracțiune.</p>	<p>ART. 293 Constatarea infracțiunii flagrante</p> <p>(1) Este flagrantă infracțiunea descoperită în momentul săvârșirii sau imediat după săvârșire.</p> <p>(2) Este de asemenea considerată flagrantă și infracțiunea al cărei făptuitor, imediat după săvârșire, este urmărit de organele de ordine publică și de siguranță națională, de persoana vătămată, de martorii oculari sau de strigătul public ori prezintă urme care justifică suspiciunea rezonabilă că ar fi săvârșit infracțiunea sau este surprins aproape de locul comiterii infracțiunii cu arme, instrumente sau orice alte obiecte de natură a-l presupune participant la infracțiune.</p> <p>„(2¹) În cadrul constatării infracțiunii flagrante se poate pătrunde într-o locuință sau în orice spațiu delimitat în orice mod ce</p>	<p>Analizând semnalele din practica judiciară, a rezultat necesitatea de a interveni și asupra art. 293 din Codul de procedură penală - Constatarea infracțiunii flagrante.</p> <p>Astfel, pentru a clarifica reglementarea aplicabilă procedurii de constatare a unei infracțiuni flagrante (textul în vigoare fiind interpretat în mod diferit de organele judiciare) se propune completarea art. 293 cu un alineat nou, care, în acord cu prevederile art. 27 alin. (2) din Constituție, să prevadă expres faptul că în cadrul constatării infracțiunii flagrante se poate pătrunde într-o locuință sau în orice spațiu delimitat în orice mod ce aparține ori este folosit de</p>
---	--	---

<p>(...)</p>	<p>aparține ori este folosit de o persoană fizică sau juridică, pentru prinderea făptuitorului ori pentru a pune capăt activității infracționale, precum și pentru înlăturarea unei primejdii privind viața, integritatea fizică sau bunurile unei persoane.”</p> <p>(...)</p>	<p>o persoană fizică sau juridică, pentru prinderea făptuitorului ori pentru a pune capăt activității infracționale, precum și pentru înlăturarea unei primejdii privind viața, integritatea fizică sau bunurile unei persoane.”</p>
--------------	--	--

COMPETENȚELE DIICOT

OUG NR. 78/2016 PENTRU ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA DIRECȚIEI DE INVESTIGARE A INFRAȚIUNILOR DE CRIMINALITATE ORGANIZATĂ ȘI TERORISM, PRECUM ȘI PENTRU MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA UNOR ACTE NORMATIVE

<p>Art. 11 (1) Sunt de competența Direcției de Investigare a Infraționilor de Criminalitate Organizată și Terorism, indiferent de calitatea persoanei:</p> <p>1. următoarele infracțiuni dacă săvârșirea lor a intrat în scopul unui grup infracțional organizat în sensul prevăzut la art. 367 alin. (6) din Codul penal:</p> <p>a) infracțiunile prevăzute la art. 188, art. 189, art. 205, art. 207, art. 209, art. 213, art. 217 cu referire la art. 209 și la art. 213 alin. (2), art. 247 alin. (2), art. 249 - 251, art. 252 cu referire la art. 249 - 251, art. 263, art. 264, art.</p>	<p>Art. 11 (1) Sunt de competența Direcției de Investigare a Infraționilor de Criminalitate Organizată și Terorism, indiferent de calitatea persoanei:</p> <p>1. următoarele infracțiuni dacă săvârșirea lor a intrat în scopul unui grup infracțional organizat în sensul prevăzut la art. 367 alin. (6) din Codul penal:</p> <p>„a) infracțiunile prevăzute la art. 188, art. 189, art. 205, art. 207, art. 209, art. 213, art. 217 cu referire la art. 209 și la art. 213 alin. (2), art. 247 alin. (2), art. 249-251, art. 252 cu referire la art. 249-251, art. 263, art. 264, art. 310, art. 311, art. 313, dacă valorile falsificate sunt dintre cele prevăzute la art. 310 și art. 311, art. 314-316, dacă valorile străine falsificate sunt dintre cele prevăzute</p>	<p>În contextul luptei împotriva actelor de terorism, a infracțiunilor de finanțare a terorismului precum și a criminalității organizate este vitală întărirea capacității instituțiilor specializate, precum DIICOT-ul.</p> <p>Evoluția societății și informatizarea acesteia au determinat ca infracțiunile informatice să nu mai constituie, în prezent, provocări pentru organele de aplicare a legii, astfel încât să necesite o specializare distinctă.</p> <p>Astfel, prin proiect se are în vedere reglementarea competenței DIICOT pentru infracțiunile contra siguranței și integrității sistemelor și datelor</p>
---	--	--

310, art. 311, art. 313, dacă valorile falsificate sunt dintre cele prevăzute la art. 310 și art. 311, art. 314 - 316, dacă valorile străine falsificate sunt dintre cele prevăzute la art. 310 și art. 311, art. 325, art. 342, art. 345, art. 346, art. 346¹, art. 347, art. 351, art. 359, art. 360, art. 366 cu referire la art. 360 din Codul penal; infracțiunile prevăzute de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare; infracțiunea prevăzută la art. 154 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și infracțiunea prevăzută la art. 5 din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare;

c) infracțiunile prevăzute la art. 228, art. 229, art. 232 cu referire la art. 228 și art. 229, art. 233 - 236, art. 237 cu referire la art. 233 - 235, art. 241, art. 244 - 246, art. 248 cu referire la art. 241 și art. 244 - 246, art. 249 - 251, art. 252 cu referire la art. 249 - 251, dacă acestea au produs consecințe deosebit de grave, precum și dacă în cauză, indiferent de numărul acestor infracțiuni săvârșite în concurs, prin însumarea prejudiciilor produse, au rezultat consecințe deosebit de grave, în înțelesul art. 183 din Codul penal;

2. următoarele infracțiuni prevăzute în Codul penal: art. 210, art. 211, art. 217 cu referire la art. 210 și art. 211,

la art. 310 și art. 311, art. 325, art. 342, art. 345, art. 346, art. 346¹, art. 347, art. 351, art. 359, art. 360-365, art. 366 cu referire la art. 360-365 din Codul penal; infracțiunile prevăzute de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare; infracțiunea prevăzută la art. 154 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și infracțiunea prevăzută la art. 5 din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare;”

„c) infracțiunile prevăzute la art. 228, art. 229, art. 232 cu referire la art. 228 și art. 229, art. 233-236, art. 237 cu referire la art. 233-235, art. 241, art. 244-246, art. 248 cu referire la art. 241 și art. 244-246, dacă acestea au produs consecințe deosebit de grave, precum și dacă în cauză, indiferent de numărul acestor infracțiuni săvârșite în concurs, prin însumarea prejudiciilor produse, au rezultat consecințe deosebit de grave, în înțelesul art. 183 din Codul penal;”

2. Art. 11 alin.(1) pct.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. următoarele infracțiuni prevăzute în Codul penal: **art. 205 alin.(2)**, **art. 205 alin.(3) și (4)** cu referire la **art. 205 alin.(2)**, **art. 209**, art. 210, art. 211, art. 217 cu referire la art. 209-211, art. 303, art. 309 cu referire la art. 303, art. 328 cu referire la art. 325, **art. 360-365**, **art. 366** cu referire la **art. 360-365**, **dacă persoana vătămată face parte din entitățile înscrise în Registrul prevăzut de art. 5 din Legea nr. 362/2018 privind asigurarea unui nivel comun ridicat de securitate a rețelelor și sistemelor informatice sau deține sisteme informatice**

informatice (art. 360 - Accesul ilegal la un sistem informatic, art. 361 - Interceptarea ilegală a unei transmisii de date informatice, art. 362 - Alterarea integrității datelor informatice, art. 363 - Perturbarea funcționării sistemelor informatice, art. 364 - Transferul neautorizat de date informatice, art. 365 - Operațiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice), dacă persoana vătămată face parte din categoriile prevăzute expres în proiect (dacă persoana vătămată ar face parte din entitățile înscrise în Registrul prevăzut de art. 5 din Legea nr. 362/2018 privind asigurarea unui nivel comun ridicat de securitate a rețelelor și sistemelor informatice sau ar deține sisteme informatice dintre cele prevăzute de art. 3 lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2010 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice).

Se menține în competența DIICOT efectuarea urmăririi penale în cazul fraudelor comise prin sisteme informatice și mijloace de plată electronice (art. 249 – Frauda informatică, art. 250 – Efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, art. 251 – Acceptarea operațiunilor financiare efectuate în mod fraudulos, din Codul penal) dacă săvârșirea lor a intrat în scopul unui grup infracțional organizat în sensul prevăzut la art. 367 alin. (6) din Codul penal.

În acest mod, DIICOT, structură de parchet specializat, se va putea concentra pe combaterea infracțiunilor grave sau complexe, instrumentând

art. 303, art. 309 cu referire la art. 303, art. 328 cu referire la art. 325, art. 361 - 365, art. 366 cu referire la art. 361 - 365, art. 374 și art. 394 - 412, precum și infracțiunile prevăzute de Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată, cu completările ulterioare; infracțiunile prevăzute de Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare, republicată, cu modificările și completările ulterioare; infracțiunile prevăzute de Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare; infracțiunile prevăzute de Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare; infracțiunile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 121/2006*) privind regimul juridic al precursorilor de droguri, aprobată cu modificări prin Legea nr. 186/2007, cu modificările ulterioare; infracțiunile prevăzute de Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, republicată; infracțiunile prevăzute de Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare; infracțiunile prevăzute de Legea nr. 24/2017 privind

dintre cele prevăzute de art. 3 lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2010 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice, [art. 374](#) și [art. 394-412](#), precum și infracțiunile prevăzute de Legea [nr. 51/1991](#) privind securitatea națională a României, republicată, cu completările ulterioare; infracțiunile prevăzute de Legea [nr. 143/2000](#) privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare; infracțiunile prevăzute de Legea [nr. 535/2004](#) privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare; infracțiunile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului [nr. 121/2006](#) privind regimul juridic al precursorilor de droguri, aprobată cu modificări prin Legea [nr. 186/2007](#), cu modificările ulterioare; infracțiunile prevăzute de Legea [nr. 194/2011](#) privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, republicată; infracțiunile prevăzute de Legea [nr. 297/2004](#) privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare; infracțiunile prevăzute de Legea [nr. 24/2017](#) privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață;”

3. La articolul 11 alineatul (1), după punctul 5 se introduce un nou punct, pct. 6, cu următorul cuprins: „6. alte atribuții date prin lege în competența sa.”

cauzele comise în condițiile art. 367 din Codul penal, indiferent de calitatea persoanei vătămate, precum și cele în care sunt atacate/aduse în stare de neîntrebuințare/folosite fără drept, sisteme informatice complexe, de stat sau private, cu consecințe asupra unei colectivități sau serviciu public.

În sfârșit, se constituie un temei general care să permită DIICOT să acționeze potrivit unor competențe specifice stabilite prin alte legi decât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și

emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață;		completarea unor acte normative.
	<p>Art. V.</p> <p>(1) Cauzele înregistrate la Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, respectiv la parchete, anterior intrării în vigoare a prezentei legi, se soluționează de către această structură specializată, respectiv de către parchetele competente anterior.</p> <p>(2) Toate actele procesuale sau procedurale, precum și toate lucrările, inclusiv actele de sesizare a instanțelor de judecată efectuate până la data intrării în vigoare a prezentei legi cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data îndeplinirii lor sunt și rămân valabile.</p>	<p>Au fost redactate dispoziții tranzitorii, corelative modificărilor de competență operate la art. III, cu privire la competența DIICOT.</p>

Propunerile, sugestiile și opiniile cu valoare de recomandare privind proiectul de act normativ supus dezbaterii pot fi transmise în scris pe adresa Ministerului Justiției, str. Apolodor, nr.17, sector 5, București, pe fax, la nr. 037 204 1195 sau la adresa de e-mail: dean@just.ro.

BIROUL EXECUTIV CENTRAL

